

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia stycznia 2017 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 1/I/17

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko P z siedzibą w K przedstawione we wniosku z dnia 23 listopada 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 29 listopada 2016 r. o *wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej dot. opłaty zapasowej* – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 23 listopada 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 29 listopada 2016 r., P z siedzibą w K – zwana dalej „Wnioskodawcą”, wystąpiła o wydanie pisemnej interpretacji odpowiadającej na pytanie, czy jest ona zobowiązana do zapłaty opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21 b ustawy o zapasach w stosunku do produkowanej i dystrybuowanej przez nią frakcji heksanowej klasyfikowanej do podpozycji CN 2710 12 25, nieprzeznaczonej

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

do celów napędowych, opałowych bądź jako dodatki lub domieszki do paliw napędowych lub opałowych.

W dniu 22 listopada 2016 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem opłaty za wydanie interpretacji indywidualnej na podstawie art.10 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Pismem z dnia 8 grudnia 2016 r. Prezes Agencji wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o orzeczenia laboratoryjne dla produkowanej przez Wnioskodawcę frakcji heksanowej, z uwzględnieniem następujących parametrów: skład frakcyjny, liczba oktanowa badawcza (RON), gęstość w temperaturze referencyjnej 15⁰C, temperatura zapłonu.

W dniu 27 grudnia 2016 r. wpłynęło pismo Wnioskodawcy z załączonymi do niego wynikami analiz laboratoryjnych dla produkowanej frakcji heksanowej. W dniu 11 stycznia 2017 r. w uzupełnieniu tegoż pisma wpłynęło Sprawozdanie z badań laboratoryjnych, potwierdzające wysokość liczby oktanowej dla frakcji heksanowej.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca jest podmiotem gospodarczym specjalizującym się w produkcji produktów karbochemicznych. Wnioskodawca nie zajmuje się produkcją i dystrybucją paliw oraz nie posiada koncesji na obrót paliwami. Substancje chemiczne dystrybuowane przez Wnioskodawcę nie stanowią paliw, dodatków do paliw, ani też surowców do produkcji paliw.

Głównymi produktami Wnioskodawcy są benzen i toluen. Jednak w trakcie produkcji, w zależności od użytego surowca, może powstać, jako produkt uboczny, frakcja petrochemiczna (frakcja heksanowa), będąca mieszaniną lekkich węglowodorów (oleje lekkie), których początkowa temperatura destylacji wynosi, co do zasady, około 59°C, a końcowa około 108°C. Uzyskana w trakcie produkcji frakcja heksanowa jest sprzedawana następnie do podmiotów gospodarczych wykorzystujących ją do produkcji benzyn przemysłowych. Frakcja heksanowa dla celów obrotu klasyfikowana jest przez Wnioskodawcę, zgodnie z zasadami Nomenklatury Scalonej, do podpozycji CN 2710 12 25.

Fracja heksanowa jest wykorzystywana przez nabywającą ją od Wnioskodawcy podmioty gospodarcze do produkcji benzyn przemysłowych.

Nie jest ona natomiast wykorzystywana do produkcji paliw do celów napędowych oraz do celów opałowych bądź jako dodatki lub domieszki do paliw napędowych lub opałowych. Nie jest również wykorzystywana bezpośrednio jako paliwo. Wykorzystanie frakcji heksanowej do takich celów uniemożliwia przede wszystkim jej skład oraz właściwości fizykochemiczne (m.in. brak dodatków niezbędnych w paliwach oraz niska liczba oktanowa - ok. 67 oktanów).

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Mając na uwadze, iż zgodnie z wskazanym wyżej stanem faktycznym frakcja heksanowa klasyfikowana do podpozycji CN 2710 12 25 nie jest wykorzystywana do celów napędowych lub opałowych, to zdaniem Wnioskodawcy **nie będzie on zobowiązany, w związku z ich produkcją, do zapłaty opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21 b ust. 1 ustawy o zapasach.**

Zgodnie z art 21 b ust. 1 ustawy o zapasach - koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Za utrzymanie zapasów agencyjnych paliw i ropy naftowej odpowiada, zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy o zapasach, Agencja Rezerw Materiałowych.

Jak wynika zatem z art. 21 b ust. 1 ustawy o zapasach obowiązek zapłaty opłaty zapasowej ciąży wyłącznie na producentach i handlowcach w rozumieniu tej ustawy. Obydwie kategorie podmiotów zobowiązanych do ponoszenia ciężaru jej zapłaty zostały w niej wyraźnie zdefiniowane.

Zgodnie z art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach za producenta uważa się przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecającego taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Natomiast, zgodnie z art. 2 pkt 19 ustawy, handlowcem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw.

Jak wskazał Wnioskodawca w stanie faktycznym niniejszego wniosku jest on podmiotem gospodarczym - przedsiębiorcą specjalizującym się w produkcji i dystrybucji produktów chemicznych dla wszystkich gałęzi przemysłu. W ramach

prowadzonej działalności produkuje również substancje chemiczne o charakterze ropopochodnym. Nie zajmuje się jednak produkcją i dystrybucją paliw, w związku z czym nie posiada koncesji na obrót paliwami w rozumieniu art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t. j. Dz. U. z 2012 r. poz. 1059).

Fracja heksanowa produkowana przez Wnioskodawcę nie stanowi paliwa, dodatku do paliw, ani też surowca do produkcji paliw w rozumieniu ustawy o zapasach, co wyklucza uznanie Wnioskodawcy za ich producenta lub dystrybutora.

Pojęcie paliwa zostało zdefiniowane w art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, gdzie wskazuje się, że paliwami są produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość.

Zgodnie z powołanym przepisem, za paliwa uznaje się:

- gaz płynny (LPG),
- benzyny silnikowe,
- benzyny lotnicze,
- paliwa typu benzyny do silników odrzutowych,
- paliwa typu nafty do silników odrzutowych,
- inne nafty,
- oleje napędowe,
- lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe,
- ciężkie oleje opałowe,

określone w z załączniku B rozdziale 4 rozporządzenia nr 1099/2008¹.

Odnosnie wyrobów Wnioskodawcy, niezbędne jest zatem ustalenie czy frakcja heksanowa stanowi paliwo w rozumieniu przepisów wymienionego rozporządzenia.

Dopiero bowiem w przypadku rozstrzygnięcia tego zagadnienia możliwe jest dalsze badanie, czy na Wnioskodawcy będzie w ogóle ciążył obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej.

Fracja heksanowa, jest klasyfikowana do obejmującego benzyny przemysłowe oraz benzyny silnikowe kodu CN 2710 12 25. Rozporządzenie definiuje w załączniku B rozdz. 4 pkt 4.1 poz. 9 benzynę silnikową w następujący sposób: *„Benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35°C do 215°C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym*

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE. L Nr 304, poz.1)

w pojazdach lądowych [podkr. aut.]. *Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np.alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej".*

Jak wynika z powyższej definicji - frakcji heksanowej nie można uznać za benzynę silnikową w rozumieniu rozporządzenia nr 1099/2008. Nie spełnia ona bowiem przesłanki przeznaczenia jako paliwa dla silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. **W konsekwencji należy uznać, iż frakcja heksanowa nie stanowi paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach.**

Natomiast frakcję heksanową należy uznać na gruncie wymienionego rozporządzenia za benzynę przemysłową. Benzyny przemysłowe wskazane zostały w pozycji 17 części 4 załącznika B do rozporządzenia i zdefiniowane zostały jako rafinowane pośrednie produkty destylacji, o przedziale temperatur destylacji podobnym, jak w przypadku benzyny ciężkiej i nafty, będące olejami lekkimi destylującymi w temperaturze między 30°C a 200°C.

Powyższych uwag nie zmienia również fakt, iż kod CN dla frakcji heksanowej wskazanej przez Wnioskodawcę w stanie faktycznym niniejszego wniosku znajduje się w wykazie produktów objętych systemem zapasów interwencyjnych na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie zapasów interwencyjnych². W rozporządzeniu tym Minister Gospodarki wskazał, w § 6 pkt 2, obowiązek uiszczania opłaty zapasowej również w zakresie wyrobów klasyfikowanych do kodu CN 2710 12 25.

W ocenie Wnioskodawcy, przepisy rozporządzenia wykonawczego, jako wykonawcze wobec nadrzędnego aktu jakim jest ustawa, są bezprzedmiotowe w kontekście oceny obowiązku zapłaty opłaty zapasowej od produkowanej frakcji heksanowej. Frakcja heksanowa, jak wskazał Wnioskodawca wyżej, nie stanowi bowiem paliwa w rozumieniu art 2 pkt 3 ustawy o zapasach, niezależnie od faktu klasyfikacji do tego samego kodu CN, co benzyny silnikowe.

W związku z powyższym, nie wystąpi obowiązek zapłaty opłaty zapasowej w przypadku frakcji heksanowych produkowanych przez Wnioskodawcę.

² Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 8grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806)

Z powyższego wynika więc, iż Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do zapłaty opłaty zapasowej od produkowanej i sprzedawanej frakcji heksanowej. Frakcja heksanowa bowiem jest produktem naftowym ale nie jest paliwem. Tylko paliwa są elementem systemu zapasów interwencyjnych (w tym zapasów obowiązkowych), objętym obowiązkiem zapłaty opłaty zapasowej.

Stanowisko Wnioskodawcy o braku obowiązku zapłaty opłaty zapasowej od produktów naftowych niestanowiących paliw potwierdza utrwalona praktyka interpretacji przepisów przez Agencję Rezerw Materiałowych. Potwierdzają ją m. in. interpretacje prawne wydane przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych:

- ze stycznia 2016 r. nr interpretacji BPI-1/1/16.

- z marca 2016 r. nr interpretacji BPI - 8/1/16.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze, niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych

określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.). Definicje zawarte w załączniku B rozdział 4 tegoż rozporządzenia odwołują się do cech fizykochemicznych produktów naftowych oraz ich możliwego zastosowania. Z art. 2 pkt 2 lit. g ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008 wynika, iż **benzyny silnikowe** składają się z mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35°C do 215°C. Wykorzystywane są jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/ utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej.

Z definicji poszczególnych produktów naftowych – w tym paliw, zawartych w ustawie o zapasach wynika, iż decydujące dla uznania danego produktu naftowego za konkretne paliwo w rozumieniu tej ustawy jest spełnienie przez ten

produkt warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008.

Dla powstania obowiązku zapłaty opłaty zapasowej konieczne jest wystąpienie całego szeregu przesłanek m.in., dokonanie przez przedsiębiorcę produkcji paliw (art. 21b ust. 2 w zw. z art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach) przy czym, z treści przepisu § 6 pkt 2 rozporządzenia z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej wynika, iż w przypadku produktów oznaczonych kodem CN 2710 12 25 podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią tylko oznaczone tym kodem benzyny silnikowe (czyli mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35°C do 215°C wykorzystywane jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych, które mogą zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML, a także domieszki jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej).

Oznaczenie danego produktu naftowego określonym kodem w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu jest zaledwie jedną z przesłanek, która musi zostać spełniona aby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej. Konieczne jest także by, dany produkt naftowy posiadał wskazane powyżej cechy fizykochemiczne oraz przynajmniej potencjalną możliwość wykorzystania we wskazany powyżej sposób.

Analizując podstawowe parametry jakościowe przedmiotowego produktu, przytoczona powyżej definicja jednoznacznie wyklucza możliwość wykorzystania produkowanej przez Wnioskodawcę frakcji heksanowej jako paliwa do silników o zapłonie iskrowym. Frakcja heksanowa jest to frakcja naftowa, której parametry jakościowe są charakterystyczne dla grupy związków wykorzystywanych jako rozpuszczalniki przemysłowe. Cechują się bardzo wąskim zakresem temperatury wrzenia, zdecydowanie mniejszą gęstością w stosunku do benzyn silnikowych oraz bardzo wysoką zawartością związków aromatycznych. Ponadto, frakcja heksanowa charakteryzuje się stosunkowo słabą odpornością na niekontrolowany samozapłon (mogący powstać w różnych miejscach komory spalania, w stosunku do benzyny silnikowej), którego następstwem jest spalanie detonacyjne (stukowe), skutkujące nieefektywnym spalaniem i przegrzewaniem się silnika samochodowego.

Przyjmując zatem powyższe domniemanie uznać należy, iż jedynie produkcja przez przedsiębiorcę któregoś z paliw wymienionych w art. 2 pkt 2 lit. f - n ustawy o zapasach, a zatem produktów spełniających konkretne wymagania określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008, które dodatkowo jest oznaczone jednym z kodów CN wskazanych w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu, skutkuje powstaniem obowiązku zapłaty opłaty zapasowej. W przypadku produkcji produktu oznaczonego kodem CN 2710 12 25 podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią jedynie paliwa będące benzynami silnikowymi.

Jeśli zatem konkretne produkty (w tym wypadku produkt, odnośnie którego sprawozdania z badań laboratoryjnych zostały dołączone do przedmiotowego wniosku) nie spełniają wymagań określonych dla benzyn silnikowych wg załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008, to nie jest on benzyną silnikową w rozumieniu ustawy o zapasach i z jego produkcją nie wiąże się obowiązek zapłaty opłaty zapasowej.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.